

Noty o autorach

Tadeusz Budrewicz – prof. dr hab., historyk i teoretyk literatury, profesor emeritus. Zajmuje się głównie literaturą i kulturą polską XIX wieku oraz zjawiskami z zakresu kultury pogranicza wschodniego (współredaktor *Kultury pogranicza wschodniego. Zarysu encyklopedycznego*). Autor m.in. monografii: „*Lalka*”. *Konteksty stylu* (Kraków 1990), *Zygmunt Trziszka. Plebej na rozdrożu* (Kraków 1992), *Wiersze pozytywistów. Interpretacje; Konopnicka. Szkice historycznoliterackie* (Kraków 2000), *Kraszewski – przy biurku i wśród ludzi* (Kraków 2004), *Kraszewski i świat historii* (Kraków 2010), *O Kraszewskim – studia* (Kraków 2013), *Rymowane spory. Asnyk* (Kraków 2015), *Wierszobranie (Druga połowa XIX wieku)* (Kraków 2016), *Między rymem a Muzą* (Kraków 2017), *Spory wokół „Romantyzmu i jego skutków” Franciszka Krupińskiego* (Kraków 2018), *Pogrzeby pisarzy polskich XIX wieku* (Kraków 2019). Zajmuje się też „szperactwem” historycznoliterackim, edytorstwem i biografistyką z zakresu historii pogranicza wschodniego, m.in. A. Osipowicz, *Wycieczki w okolicy Suwałk* (Suwałki 1994), M. Konopnicka, *Trzy nowele* (Suwałki 2010).

Patrycja Bąkowska – adiunkt w Zakładzie Literatury Staropolskiej i Oświecenia na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Interesuje się literaturą i kulturą wieku świateł, ze szczególnym uwzględnieniem przemian antropologicznych, tożsamościowych i estetycznych. Członkini Polskiego Towarzystwa Badań nad Wiekiem Osiemnastym. Opublikowała wiele artykułów w czasopiśmie i rozdziałów w książkach zbiorowych. Jest autorką monografii *Formy ekspresji podmiotowości nowoczesnej. Tożsamość indywidualna i zbiorowa w poezji polskiej schyłku XVIII i początku XIX wieku* (2021).

Elżbieta Dąbrowicz-Płachecka – prof. dr hab., Uniwersytet w Białymstoku. Autorka książek: *Cyprian Norwid. Osoby i listy* (Lublin 1997), *Galeria ojców. Autorytet publiczny w literaturze polskiej lat 1800–1861* (Białystok 2009); *Romantyzm ziemi przechodów. Próby terytorialnej historii literatury* (Białystok 2019); współredaktorka prac zbiorowych: *Literatura w granicach prawa (XIX–XX w.)* (Warszawa 2013), *Kariera pisarza w PRL-u* (Warszawa 2014), *Georomantyzm: literatura – miejsce –*

środowisko (Białystok 2015), *Romantyzm uniwersytecki. Kulturotwórcza rola ośrodków akademickich w I połowie XIX wieku* (Białystok 2019); edytorka książki J.U. Niemcewicz, *Notatki o mojej niewoli w Petersburgu w latach 1794, 1795 i 1796* (Warszawa 2022).

Anna Gawryś-Mazurkiewicz – dr, adiunktka w Szkole Języka i Kultury Polskiej Uniwersytetu Śląskiego, naukowo związana z Instytutem Literaturoznawstwa Wydziału Humanistycznego UŚ. Sekretarzynie naukowa półrocznika „Postscriptum Polonistyczne”. Jej zainteresowania naukowe skupiają się wokół zagadnień krytyki genetycznej, edytorstwa i nowoczesnej biografistyki. Przygotowuje książkę nt. pisarstwa Oli Watowej oglądanej z perspektywy genetycznej i feministycznej.

Joanna Hałaczekiewicz – dr nauk humanistycznych, pracuje w Katedrze Edytorstwa i Nauk Pomocniczych na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz przy projekcie Jagiellońskiej Platformy Cyfrowej – Projekt Flagowy Digital Humanities Lab. Jej zainteresowania naukowe dotyczą praktyk cyfrowych edycji naukowych, historii książki polskiej na emigracji, zagadnień bibliofilstwa oraz tradycyjnej typografii.

Maria Janoszka – dr, Instytut Polonistyki, Uniwersytet Śląski w Katowicach. Zajmuje się twórczością Jana Potockiego (w szczególności *Rękopisem znalezionym w Saragossie* i jego recepcją w literaturze współczesnej) oraz literaturą XVIII i pierwszej połowy XIX wieku. Publikowała szkice poświęcone dziełom polskich i europejskich twórców oświeceniowych i romantycznych, a także współczesnych. Autorka książki *„Rękopis znaleziony w Saragossie” Jana Potockiego i wybrane powieści XX wieku* (Fowles – Rosendorfer – Gretkowska) (Katowice 2018).

Magdalena Kamińska – dr hab., prof. Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, pracuje w Zakładzie Badań nad Kulturą Filmową i Audiowizualną Instytutu Kulturoznawstwa UAM. Jej zainteresowania naukowe to cyberkultura, archeologia i genologia mediów audiowizualnych. Autorka i współautorka ponad 50 artykułów naukowych oraz 6 monografii, w tym *Rzeczywistość wirtualna jako „ponowne zaczarowanie świata”*. *Pytanie o status poznawczy koncepcji* (Poznań 2007), *Niečne memy. Dwanaście wykładów o kulturze internetu* (Poznań 2011) i *Memosfera. Wprowadzenie do cyberkulturoznawstwa* (Poznań 2017). Publikowała m.in. w „Kulturze Współczesnej”, „Przeglądzie Kulturoznawczym”, „Kulturze Popularnej”, „Perspektywach Kultury”, „Przeglądzie Socjologii Jakościowej”, „Człowieku i Społeczeństwie”, „Porównaniach”, „Studiach Medioznawczych”.

Bożena Mazurkova – profesor w Instytucie Literaturoznawstwa na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Jej prace i zainteresowania naukowe koncentrują się na literackiej oraz edytorskiej oprawie dawnych druków, a także na życiu literackim oraz warsztacie twórczym poetów doby stanisławowskiej. Obejmuje badawczą refleksją m.in. formalny kształt oraz funkcje (w strukturze książki i w odniesieniu do dzieł) listów i wierszy dedykacyjnych, przedmów, epigrafów, aprobat cenzorskich oraz przypisów w oświeceniowych edycjach. Drugi obszar zainteresowań obejmuje m.in. wiersze okolicznościowe i okazjonalno-towarzyskie drugiej połowy XVIII wieku (imieninowe, weselne, przyjacielskie); funkcjonowanie wybranych motywów (onirycznych i astralnych) w ówczesnej poezji; epistolografię i druki wróżebne XVIII stulecia; podróżopisarstwo początku XIX wieku. Wśród publikacji: monografie autorskie: *Literacka rama wydawnicza dzieł Franciszka Dionizego Książnina (na tle porównawczym)* (Katowice 1993), *Na ziemskich i niebieskich szlakach. Studia o poezji Franciszka Zabłockiego i Franciszka Dionizego Książnina* (Katowice 2008), *Weksle prawdy i nieprawdy. Studia literackie o książce oświeceniowej* (Warszawa 2011), *Z potrzeby chwili i ku pamięci... Studia o poezji i prozie oświecenia* (Warszawa 2019); współautorstwo monografii edytorskiej: *Wiersze imieninowe poetów z drugiej połowy XVIII wieku* (Warszawa 2011); redakcja i współredakcja prac zbiorowych: *Codziennność i niecodziennność oświeconych* (cz. 1–2, Katowice 2013), *Wiek XVIII (nie tylko) w szkole. Literatura – historia – kultura – sztuka* (Katowice 2013), *Świat bliski i świat daleki w staropolskich przestrzeniach* (Katowice 2015), *Światy oświeconych i romantycznych. Doświadczenia, uczucia, wyobrażenia* (Katowice 2015), *Wypowiedzi zalecające w książce dawnej i współczesnej* (Katowice 2015), *Marginalia w książce dawnej i współczesnej* (Katowice 2019), *Komentarze i przypisy w książce dawnej i współczesnej* (Katowice 2019); współredakcja tomów w serii *Czytanie Poetów Polskiego Oświecenia*: *Czytanie Książnina* (Warszawa 2010); *Czytanie Krasickiego* (Warszawa 2014); *Czytanie Naruszewicza* (cz. 1–2, Warszawa 2015); *Czytanie Trembeckiego* (cz. 1–2, Warszawa 2016); *Czytanie Karpińskiego* (cz. 1–2, Warszawa 2017).

Konrad Niciński – ur. 1980. Ukończył historię sztuki i polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim, w 2012 roku obronił doktorat na Wydziale Polonistyki UW. Pracownik Instytutu Badań Literackich PAN, gdzie należy do Pracowni Edycji i Monografii Cyfrowych. Ponadto członek Pracowni Studiów Miejskich Instytutu Kultury Polskiej UW, współpracuje także z Zespołem Badań Obszarów Trzecich Literatury przy IBL PAN. W latach 2013–2022 kierownik organizacyjny Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. Od 2014 roku współtworzy w ramach prac Nowej Panoramy Literatury Polskiej (nplp.pl) monografie cyfrowe i naukowe edycje cy-

frowe. Jego prace badawcze w zakresie humanistyki cyfrowej skupione są na ukowym edytorstwie cyfrowym – szczególnie na dostosowaniu standardu TEI do edycji polskiej literatury (głównie dramatu i literatury dokumentu osobistego) XIX i XX wieku oraz na zagadnieniach topografii literackiej. W dotychczasowej pracy badawczej zajmował się przede wszystkim historią kultury końca XIX i pierwszej połowy XX wieku, między innymi eksperymentami formacyjnymi, zjawiskiem korespondencji sztuk, związkami topografii i literatury.

Krzysztof Obremski – prof. dr hab., Katedra Antropologii Literatury i Nowych Mediów (Instytut Literaturoznawstwa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Główne zainteresowania badawcze: nurt religijny literatury staropolskiej, sarmatyzm, teoria i praktyka retoryczna (szczególnie panegiryk i panegiryzm), współczesna humanistyka w interpretacji tekstów literatury staropolskiej. Redaktor książki *Marcin Luter 1517–2017* (Toruń 2018); współwydawca toruńskich wierszy i zagadek weselnych przełomu XVII i XVIII stulecia *Jarmark serdeczny małżeńskiej miłości* (Toruń 2020); ostatnia książka: *Teksty niepoprawne. Literatura – religia – polityka* (Toruń 2021).

Mieszka w Toruniu. Kontakt: obremski@umk.pl

Małgorzata Pawlata – historyczka literatury, edytorka, teolożka. Zajmuje się literaturą polskiego oświecenia i edytorstwem tekstów dawnych. Adiunkt w Zakładzie Literatury Dawnej, Edytorstwa i Nauk Pomocniczych w Instytucie Filologii Polskiej i Logopedii Uniwersytetu Łódzkiego.

Marek Pąckiński (ur. 1960) – dr hab., profesor IBL PAN. Autor książek o „młodych konserwatystach warszawskich” schyłku XIX wieku oraz recepcji filozofii Nietzschego w dobie pozytywizmu i modernizmu, postrzeganej z perspektywy współczesnych odczytań nietzscheanizmu. Badacz twórczości Bolesława Prusa, Elizy Orzeszkowej, Henryka Sienkiewicza, Stanisława Lema (studia w książkach zbiorowych oraz w periodykach naukowych). Był dyrektorem Stacji Naukowej PAN w Moskwie (2015–2018), członek redakcji, a potem redaktor naczelny (od 2021) rocznika „Napis. Pismo poświęcone literaturze okolicznościowej i użytkowej”.

Dariusz Piotrowiak – dr nauk humanistycznych, adiunkt w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Gdańskiego. Autor dwóch monografii edytorskich: *Odjemek od „Herbów szlacheckich” Wacława Potockiego. Próba monografii oraz komentowana edycja krytyczna*, (Gdańsk 2023), W. Potocki, *Peryjody*, wstęp i oprac. D. Piotrowiak (Warszawa 2023). Publikował m.in. w „Terminusie”, „Tematach i Kontekstach”,

„Napisie” oraz kilku tomach pokonferencyjnych. Zainteresowania badawcze: kultura szlachecka dawnej Rzeczypospolitej, związki literatury z heraldyką, edytorstwo naukowe.

Krzysztof Prabucki – doktorant w Zakładzie Literatury Staropolskiej i Oświecenia na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. W kręgu jego zainteresowań znajduje się poezja późnego baroku. Zajmuje się badaniem literatury w perspektywie długiego trwania tradycji. Przygotowuje pracę doktorską dotyczącą estetyki literackiej w poezji religijnej czasów saskich.

Arkadiusz Stempin – historyk, politolog, dr hab., prof. uczelni, doktorat 2003 w Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, habilitacja 2008 w Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2009–2022 kierownik katedry im. Konrada Adenauera w WSE Kraków, od 2023 prof. w Uczelni Korczaka – Akademii Nauk Stosowanych w Warszawie, główne prace: *Das Maximilian Kolbe Werk, Anfänge des deutsch-polnischen Aussöhnungsprozesses* (Paderborn–Wien–Zürich 2005), *Sojusznicy. Od Fryderyka i Katarzyny Wielkiej do Merkel i Putina* (Warszawa 2016), *Das vergessene Generalgouvernement: die deutsche Besatzungspolitik in Kongresspolen 1914–1918* (Paderborn–Wien–Zürich 2020), *Angela Merkel. Cesarzowa Europy* (Warszawa 2021), *Mniejsze zło. Polityczne zabójstwa, krwawe zamachy, kościelne spiski* (Warszawa 2022), *Kryminalna historia Watykanu* (Warszawa 2024).

Tamara Trojanowska – dr hab., prof. University of Toronto, Prodziekan ds. Wydziału i Życia Akademickiego. Jej badania koncentrują się na transgresywnych spotkaniach dramatu i teatru z historią, filozofią i wyobraźnią religijną, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii tożsamości. Jej ostatnia książka, współredagowana z Joanną Nizińską i Przemysławem Czaplińskim (*Being Poland: A New History of Polish Literature and Culture Since 1918*, Toronto 2018), zawiera ponad sześćdziesiąt esejów naukowców z Europy i Ameryki Północnej, a także obszerną analizę praktyk transgresyjnych w polskim dramacie i teatrze jej autorstwa. Opublikowała również eseje na ten temat w *Encyklopedii Teatru Polskiego (Grotowski i demonizm (demoniczny Grotowski?))*: <https://encyklopediateatru.pl/ksiazka/926/wojtylagrotowski-religijny-horyzont-nowoczesnego-teatru-idramatu-wpolsce-inaswiecie>), *Fabrica Litterarum (Podzwonne dla radości?* <https://journals.us.edu.pl/index.php/flit/issue/view/1429>), *Theatermaschine: Tadeusz Kantor in Context* (Evanston 2020) i *Światowej historii literatury polskiej: Interpretacje*, (Kraków 2020). Jej badania nad sacrum w dramacie współczesnym zaowocowały nowym wyborem i obszerną re-

interpretacją sztuk Romana Brandstaettera (*Dzień gniewu. Dramaty*, Warszawa 2015).

Beata Utkowska – dr hab., prof. Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, kierowniczka Zakładu Literatury Polskiej; literaturoznawczyni, edytorka naukowa. Jej zainteresowania obejmują przede wszystkim literaturę polską przełomu XIX i XX wieku. Autorka książki *Poza powieścią. Małe formy epickie Reymonta* (Kraków 2004) oraz opracowań edytorskich: W.S. Reymont, *Dziennik nieciągły. 1887–1924* (Kraków 2009); S. Żeromski, *Walka z szatanem* (t. 1–3, *Pisma zebrane*, Kielce–Warszawa 2014–2016); S. Żeromski, *Turoń* (*Pisma zebrane*, Kielce–Warszawa 2017); B. Prus, *Lalka* (t. 1–3, *Pisma wszystkie*, Warszawa–Lublin 2017; wspólnie z Józefem Bachórzem); S. Żeromski, *Dzienniki* (t. 1–2, *Pisma zebrane*, Kielce–Warszawa 2021–2023; wspólnie ze Zdzisławem Jerzym Adamczykiem).